

ویژگی‌های زیست محیطی جزایر

دکتر افشنین دانه کار

استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

یگانه سپاسی

کارشناس ارشد محیط زیست

پدیا، ۲۰۰۸). هیچ اندازه استانداردی برای این که جزایر را از آیلتها و قاره‌ها جدا گرداند وجود ندارد.

مطالعات صورت گرفته در مورد جزایری که وسعت آن‌ها تغییر یافته است یا به تازگی به وجود آمده‌اند یادآور این نکته مفید می‌باشد که جزایر، تکه‌هایی از زمین تغییرناپذیر و غیر پویا نمی‌باشند. از نظر جغرافی دانان تقسیم‌بندی جزایر بر این اساس صورت می‌گیرد که آیا آن‌ها هرگز بخشی از توده قاره‌ای را تشکیل داده‌اند یا خیر. به نظر می‌رسد که این قضاوت ساده باشد اگر در نظر داشته باشیم که تغییر در سطح اقیانوس‌ها عامل مهمی در به وجود آمدن یا نابودی جزایر می‌باشد. احتمالاً آن دسته جزایری که بر روی فلات قاره قرار دارند ممکن است زمانی، جزئی از توده قاره‌ای را تشکیل داده باشند. اگرچنان روشن شده است که رانش قاره‌ای نیز موجب تکه تکه شدن و حرکت بخش‌هایی از قاره‌ها می‌شود. فرایندی که در هر حال تشخیص آن مشکل می‌باشد. بر حسب زمان و منشاء، گروهی از موجودات زنده یک منطقه خاص ممکن است جزئی از یک قاره، جزیره‌ای در فاصله‌ای نزدیک و قابل دسترس و یا جزیره‌ای اقیانوسی و تقریباً غیر قابل دسترس بوده باشد. حتی ممکن است منشاء انتشار موجود ثابت نباشد کما اینکه در گینه جدید پستانداران از استرالیا و گیاهان گلدار از جنوب شرقی آسیا منشاء گرفته‌اند. در هر حال باید در نظر داشت که واژه جزیره بیان کننده یک واقعیت نسبی است: ماداگاسکار در مقایسه با قاره آفریقا یک جزیره است ولی عملاً از نقطه نظر منبع انتشار موجودات در مقایسه با جزایر موریس و ریونیون همچون یک قاره عمل می‌کند (کوکس و مور، ۱۳۸۱).

۱- انواع جزیره

سه نوع اصلی از جزایر وجود دارد: ۱- جزایر قاره‌ای^(۵)، ۲- جزایر اقیانوسی^(۶) و ۳- جزایر مرجانی^(۷) هم چنین جزایر مصنوعی^(۸) نیز به عنوان نوع جدیدی از جزایر مطرح هستند. گروهی از جزایر به لحاظ جغرافیایی مرتبط با یکدیگر را مجمع الجزایر می‌نامند (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸).

۱-۱- جزایر قاره‌ای

جزایر قاره‌ای بخشی از کفه قاره‌اند که از آب احاطه کننده آن‌ها بالا می‌آیند، به همین خاطر این جزایر روی آب‌های کم عمق حاشیه یک قاره معمولاً کمتر از عمق ۲۰۰ متر قرار دارند (سایت علمی جی رانک، ۲۰۰۸). مانند جزایر گرینلند در امریکای شمالی، باریادو در آمریکای جنوبی، ایرلند و

چکیده

جزایر به عنوان ساختارهای ویژه‌ای که به دلیل گوناگون زمین‌شناسی به وجود آمده‌اند اهمیت خاصی برخوردارند. علل زمین‌شناسی باعث می‌شود تا جزایر از اتنوع مختلفی (شامل قاره‌ای، اقیانوسی و مرجانی) برخوردار باشند. از طرفی به دلیل بسته بودن محیط جزیره، بسیاری از جنبه‌های حیات نیز بر روی جزایر منحصر می‌فرماید. است و این امر باعث می‌شود تا زندگی در جزایر از جهات مختلف بازنده‌گی در قاره‌ها متفاوت باشد. مسائلی از قبیل افزایش دسترسی، آسیب پذیری، فرستاده‌های انتشار و توری جغرافیایی زیستی جزایر باز ویژگی‌های انصاری جزایر محسوب می‌گردد. همچنین به دلیل ویژگی‌های خاص جزایر، توسعه در آن‌ها باید با توجه به ملاحظات خاصی صورت گیرد تا به اکوسیستم شکننده آن‌ها آسیب وارد نشود. واژه‌های کلیدی: جزیره، ملاحظات زیست محیطی، آسیب پذیری، توری جغرافیایی زیستی جزایر، توسعه پایدار.

۱- تعریف و مفهوم جزیره

جزیره قطعه زمینی است که به طور کامل به وسیله آب (دریا، دریاچه و یا رودخانه) احاطه شده و از هر گسترده خشکی دیگری مجزا گردیده است (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸) در حقیقت، جزیره را به عنوان قطعه زمینی که به طور طبیعی به وجود آمده و اطراف آن را آب احاطه کرده و به هنگام مذاقه آب بیرون است می‌شناسند (چرچیل ولو، ۱۳۸۳). تفاوت جزیره از قاره باعث می‌شود تا جزیره نیاز به نیروی زمین‌شناسی مختلفی داشته باشد تا در مقابل قاره‌ها حفظ و برقرار نگه داشته شود. ضمناً این که جزایر در محیط زیست طبیعی خود یعنی در سیستم‌های زیستی که آن‌ها را حمایت می‌کند، از سرعت واکنش متفاوتی نسبت به تغییرات و توانایی بهبود یافتن از حوادث اکولوژیک در مقایسه با قاره‌ها برخوردارند (سایت علمی جی رانک، ۲۰۰۸).

فرهنگ دهنده جزیره را موضوعی خشک در میان دریا و زمینی در دریا که آب آن پایین آمده و خشکی نمایان شده توصیف کرده است. از جزایر به عنوان قطعات خشکی که بر اثر آتش‌شانهای دار قعر اقیانوس‌ها و دریاها، پس از متراکم شدن مواد مذاب بر روی هم تشکیل شده‌اند و گسترده‌های خشکی که تحت تأثیر امواج دریا و حوادث طبیعی دیگر از دریا جدا شده نیز نام برده شده است (بسیار، ۱۳۸۵). جزایر بسیار کوچک مانند زمین‌های در حال شکل‌گیری روی آتل‌ها^(۹)، آیلت^(۱۰) خوانده می‌شوند. به جزایر کوچک یا جزایر پست مرجانی ملہ^(۱۱) نیز گفته می‌شود. جزیره تشکیل شده در رودخانه‌ها یا دریاچه‌ها نیز ممکن است ایت^(۱۲) خوانده شود (سایت ویکی

ایسلند که بزرگترین جزیره آتشفسانی است. (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸) دسته سوم جزایر اقیانوسی در محل زیر راندگی^(۱۱) صفحه اقیانوسی به زیر قاره ایجاد می شود، پیدایش جزایر قوسی یک از نشانه های آن است، به این ترتیب در جلوی قاره استاداگودال و پس از آن مجموعه ای از جزایر آتشفسانی با مشخصات قاره ای دیده می شود. حوضه های رسوب گذاری و گودال های کوچکتر از دیگر اختصاصات آنها است که به مجموع آنها جزایر قوسی گفته می شود. این همان حالتی است که در مناطق آلوئین، آلاسکا، راپن، اندونزی، زلاندنو، گینه جدید وجود دارد. بنابراین جزایر قوسی جزایری هستند که در حد فاصل گودال های اقیانوسی و قاره ها وجود دارند و با فعالیت شدید آتشفسانی همراهند، به نحوی که بیش از نیمی از آتشفسانهای فعال دنیا در این جزایر واقع اند. مواد آتشفسانی این جزایر اغلب آندزیتی است و گهگاه داسیت هم در آن دیده می شود. جزایر قوسی در مجموع به شکل هلال یا قوس دیده می شوند که قسمت مقعر آن به طرف خشکی و قسمت محدب معمولاً به سمت اقیانوس است. آب های دریابی حد فاصل این جزایر و خشکی قاره ها، دریای حاشیه ای خوانده می شود. آب های رو به اقیانوس این جزایر آتشفسانی به عمق بسیار زیاد و گودال های اقیانوسی عمیق ختم می شود (درویش زاده ۱۳۶۵ و ۱۳۶۶).

نوع دیگر جزایر اقیانوسی بالای نقاط داغ^(۱۲) یک آتشفسان شکل می گیرد. یک نقطه داغ، کم و بیش بی حرکت و در ارتباط با حرکت صفحه تکتونیک بالای آن است. بنابراین یک زنجیره از جزایر در نتیجه رانش صفحه ای ایجاد می شود. در طی دوره های زمانی طولانی این نوع از جزایر سرانجام فرسایش می یابد و به وسیله تعادل ایزوفستاتیک تحت تأثیر قرار گرفته و به کوه دریابی تبدیل می شوند. حرکت صفحه ای از میان نقاط داغ، خطی از جزایر را در جهت حرکت صفحه ایجاد می کند. مثل جزیره هاوایی که از هاوایی Kure در زیر سطح دریا توسعه یافته است (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸).

۳-۲- جزایر مرجانی

این جزایر از هر دو گروه جزایر قاره ای و اقیانوسی از این جهت متمایز می شوند که از موجودات زنده (آبسنگ های مرجانی) شکل می گیرند (سایت علمی جی رانک، ۲۰۰۸). البته این جزایر را می توان نوعی از جزایر اقیانوسی نیز دانست. این جزایر معمولاً جزایری هستند که به وسیله ساختار مرجانی و آبسنگ های ویژه آبسنگ های Scleractinian و Hydrocorallian شکل می گیرند. ساختار آبسنگ های مرجانی در یک نوار گستره در دو طرف خط استوا از ۲۵ درجه شمالی تا ۲۵ درجه جنوبی کشیده شده است و به میانگین دمای آب در حدود ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتیگراد نیاز دارد و اغلب زیر عمق ۵۰ متر رشد نمی کند. توسعه آبسنگ های مرجانی به میزان زیادی وابسته به شوری، شفاقت، آرامی آب و نور خورشید است. نور خورشید هم به شکل گیری اسکلت بیرونی آبسنگ های زنده و هم به ساختار مرجان ها کمک می کند. تکیه گاه آبسنگ ها بسیار متفاوت است. از مغروف از قبیل شناورها متفاوت است. بنابراین عموماً در حاشیه قاره های

سیسیلی در اروپا، سوماترا و جاوه در آسیا و تاسمانی در استرالیا، نوع نادری از جزایر قاره ای وجود دارند که جزایر ریز قاره ای^(۹) نامیده می شوند و زمانی که یک قاره به قطعات کوچکی تقسیم می شود ایجاد می گردد. (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸) جزایر رسوی نیز در این زیر بخش قرار می گیرند. این جزایر، که به وسیله ابشارت رسوبات حمل شده توسط جریان آب تشکیل می شوند گاهی جزایر سدی^(۱۰) را تشکیل می دهند که ناشی از تجمع ماسه ابشارت شده به وسیله دریابی در کف قاره است (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸). این جزایر ۱۵ درصد خط ساحلی جهان را تشکیل می دهند. (Davis، ۱۹۹۴) در تشکیل این جزایر چهار الزام وجود دارد: ۱- شب، ۲- ذخیره رسوبی، ۳- نیروی امواج و ۴- سطح بالا آمدن آب دریا (Stutz، 2006) این نوع جزایر بسته به محل تشکیل آنها (دلتا یا جلگه ساحلی) به دو نوع جزایر سدی دلتایی و جزایر سدی جلگه ساحلی تقسیم می شوند. (Stutz، 2006) بیشتر این جزایر در شب کم حواشی قاره ای قرار دارند. ذخیره رسوبی عامل خوبی برای پیش بینی مورفلوژی این جزایر نیست.

جزایر دلتایی با ذخیره رسوبی زیاد به طور میانگین ۴۰ درصد باریکتر و کوچکتر از جزایر جلگه ای ساحلی اند. پنهانی جزیره دلتایی نیز بر اساس مکانیزم رشد جزیره تعیین می گردد. در مقابل، نیروی امواج یک عامل مهم در مورفلوژی این جزایر محسوب می شود. (Stutz، 2006) سطح بالا آمدن آب برای جزایر جلگه ای ساحلی یک عامل مهم محسوب می شود ولی در جزایر دلتایی فرونشینی و سکون آب عامل مهم شکل گیری آن هاست. جزایر دلتایی می سی سی بی در این ارتباط نمونه وارند. هم چنین جزایر آبادان، مینو و مجموعه جزایر واقع در خور موسی در استان خوزستان را می توان نمونه ای از این جزایر در کشور نام برد که در دلتای رودخانه های کارون و مارون تشکیل شده اند. بعضی از جزایر سدی دلتایی موقتی اند و ممکن است در صورت حجم یا سرعت تغییرات جریان آب ناپدید شوند. با این وجود بسیاری از این جزایر دائمی و دارای عمری طولانی اند به طوری که می توان روی آن حتی فرودگاه ساخت. (Davis، 1994)

۴-۲- جزایر اقیانوسی

این جزایر از حیث منشاء تشکیل ارتباطی با کفه قاره ها ندارند، بلکه از فعالیت های آتشفسانی ناشی از حرکات صفحات سنگ کره و ضخامت پوسته مرتبط با قاره ایجاد می شوند و از پوسته اقیانوسی توسعه ناشی می شوند (سایت علمی جی رانک). چهار گروه از این نوع جزایر شناخته شده است. یک دسته از این جزایر در جایی که یک صفحه اقیانوسی به زیر صفحه اقیانوسی دیگری می رود (مرز صفحات همگرا) تشکیل می شوند مثل جزایر ماریانا. این گونه جزایر در اثر فعالیت های آتشفسانی توسعه می یابند و مرتفع می گردد (معیری، ۱۳۸۱). نوع دیگر این جزایر در جایی که یک شکاف اقیانوسی ایجاد می شود یعنی در مرز صفحات و اگرا تشکیل می گردد. اغلب جزایری که در امتداد پشته میان اقیانوسی قرار دارند دارای منشاء آتشفسانی است و در نتیجه فوران های آتشفسانی زیر دریایی به وجود آمداند و سپس سرد و متورم شده اند (معیری، ۱۳۸۱) مانند جزیره

اکوسیستم‌های خشکی جزایر باعث شده تا در روند تکامل سیری خاص طی شود به همین جهت تمامی سطوح اکولوژیک آن نوعی شاخص زیستی محسوب می‌شوند که بازتاب دهنده تحول و تکامل فرآیندهای اکولوژیک و سیستم‌های حیات بخش می‌باشند. از طرفی قرار گرفتن در میان دریا باعث مهیا شدن مناطقی کم عمق در سواحل آن‌ها برای حضور بانک‌های زیستی هم چون آبسنگ‌های مرجانی، بسترها علفی، جلبکی، محل زاد آوری آبزیان و محیط‌های پرورشی^(۱۲) شده است که از جمله زیستگاه‌های حساس ساحلی و دریایی محسوب می‌شوند و به طور بالقوه جاذب طبیعت گردان هستند. از سوی دیگر منابع طبیعی، ذخایر حیات وحش و فرصت‌های کالی و شیلاتی، در جزایر نیز باعث حضور فعالیت‌های انسانی شده و در نتیجه توسعه، فشارهایی را بر محیط به دنبال دارد که می‌تواند بر جاذبه‌های طبیعی منطقه اثر گذارد. (عبدالینی و دانه کار، ۱۳۸۷) ویژگی‌های انحصاری جزایر را می‌توان به پنج دسته انزوا، دسترسی، آسیب پذیری، فرصت‌های انتشار و تئوری جغرافیای زیستی جزایر تقسیم کرد که به طور مختصر به آن‌ها پرداخته می‌شود:

۱-۳- انزوا

انزوا یکی از کلیدی‌ترین عواملی است که موجب تغییرات تکاملی می‌گردد، چراکه ذخیره‌ی زنی یک جمعیت از طریق انزوا با سایر جمیعت‌ها متفاوت می‌گردد. ممکن است در قاره‌ها چنین انزواهی صورت پذیرد ولی دارای ویژگی‌هایی است که باعث می‌شود تأثیرات آن بر موجودات زنده با آنچه که در جزایر مشاهده می‌شود فرق داشته باشد. جزایر نمونه‌های واضح‌تری از انزوا را به دست می‌دهند، چراکه دریای اطراف آن محیطی است که کمتر موجود زمینی یا ساکن در آب شیرین می‌تواند آن را حتی برای مدت کوتاه تحمل نماید. در غالب موارد موجودات زنده تا حد فراوانی تحت تأثیر میزان انزواهی جزایر بوده‌اند. بدون در نظر گرفتن میزان تنوع در زیستگاه‌های جزیره‌ای تنوع موجودات زنده در کوتاه مدت تا حد زیادی بستگی به نرخ استقرار گیاهان و جانوران دارد. سرعت استقرار به نوبه خود به فاصله و هم چنین به غنای گونه‌ای منطقه‌ای بستگی دارد که گونه‌ها از آن جا به سمت جزایر در حرکتند. اگر محل انتشار گونه‌ها نزدیک و تنوع گونه‌ای آن زیاد باشد، جزیره موردنظر صاحب تنوعی خواهد بود که بیشتر از جزیره‌ای است که در فاصله دورتری قرار گرفته است و یا منع انتشار آن غنای گونه‌ای کمتری دارد. به همین ترتیب با اضافه شدن موانع دریایی، تعداد موجودات زنده در جزایر دور افتاده‌تر کاهش یافته و خود مبدل به منبع ضعیف‌تری برای پراکنش به جزیره بعدی می‌شوند. با این وجود در تعدادی از جزایر تنوع گونه‌ای بیشتر از میزانی است که از انزواهی جغرافیایی آن می‌توان انتظار داشت. یک نمودار لگاریتمی از رابطه بین تعداد جنس‌ها و وسعت جزایر به وضوح نشان می‌دهد که در غالب موارد تنوع جنسی به وسعت جزایر بستگی دارد. این واقعیت که برخی از جزایر دارای تنوع بیشتری از جزایری هستند که گونه‌های خود را از آنان گرفته‌اند نشان می‌دهد که تعدادی از گونه‌ها در جزایر قدیمی‌تر منقرض گردیده‌اند.

جزایر یافت می‌شوند. اگر سطح یک مرجان به سمت هوا بپرون باید موجود‌زنده آن خشک شده و می‌میرد. سطح مرده و بی حفاظ مرجانی سپس به عنوان سکویی برای تجمع رسوبات که برای حمایت زندگی گیاهی و چانوری مناسب است، به کار گرفته می‌شود. بنابراین جزایر نزدیک ساحل در مناطق گرم‌سیری و نیمه گرم‌سیری در سراسر جهان اغلب از آبسنگ‌های مرجانی بپرون آمده‌اند (al, 1994 Bakus et).

آتل‌ها نیز نوعی از جزایر مرجانی هستند که از آبسنگ‌های مرجانی که روی یک جزیره آتش‌نشانی مغروق تشکیل شده، ایجاد می‌شوند. آتل‌های حلقه‌ای شکل دارای یک کولاپ مرکزی هستند. جزایر مالدیو در اقیانوس هند نمونه‌ای از این دسته جزایر است (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸).

۴- جزایر مصنوعی

جزیره مصنوعی جزیره‌ای است که توسط انسان و بدون مداخله فرایندی‌های جزیره ساز طبیعی شکل گرفته است. این جزایر با توسعه یافتن آبی‌های موجود یا ساختن روی مرجان‌های زنده و یا ادغام چندین جزیره بزرگتر ایجاد می‌شوند. این جزایر می‌توانند به صورت ساختارهای شناور روی آب‌های ساکن و یا ساختارهای سنگی بزرگ یا چوبی ایجاد شده روی آب‌های کم عمق دیده شوند. امروزه جزایر مصنوعی با اباحت رسوبات و خاک در آب‌های کم عمق نیز شکل می‌گیرند که به احیای زمین موسوم شده است. نظیر این جزایر با بودجه‌ای ۲۰ بیلیون دلاری در حال ساخته شدن است اما به عقیده طرفداران محیط زیست ساخت این جزایر بهای سنگینی را بر اکوسیستم خلیج فارس وارد کرده است، تنها ساحل مرجانی شناخته شده دوبی در طی این عملیات از بین رفته است، آشیانه‌های ساحلی لاک پشت‌های دریایی ویران شده‌اند، جریان‌های طبیعی آب تغییر مسیر داده است و گل و لای حاصل از کار، آب‌های شفاف و شیشه‌ای خلیج فارس را نازیبا و باتلاقی کرده است (بانک اطلاعات گردشگری، ۱۳۸۴).

برخی از جزایر مصنوعی با جدایی قطعه از زمین ایجاد می‌شوند. جزایر حاصل از ساخت یک آبراهه یا زیر آب رفتن دره‌ها نمونه‌ای از آن است. بعضی از فعالیت‌های توسعه‌ای اخیر انواع جدیدی از این جزایر را به صورت سکوهای نفتی ایجاد کرده است مثل جزیره Sealand. اندازه این جزایر نیز بسیار متغیر است (سایت ویکی پدیا، ۲۰۰۸). همیشه تشخیص جزیره طبیعی از مصنوعی کار ساده‌ای نیست. مثلاً اگر نوعی سد یا مانع در داخل آب دریا ایجاد شود تا ماسه به حرکت در امده در اثر جریان‌های آبی را متوقف کند و در نتیجه آن جزیره‌ای ایجاد شود تشخیص طبیعی یا مصنوعی بودن این جزیره کار دشواری است (چرچیل ولو، ۱۳۸۳).

۳- ویژگی‌های انحصاری جزایر

بسیاری از جنبه‌های حیات بر روی جزایر، منحصر به فرد می‌باشد و بسیاری دیگر تا درجه‌اتی معین با زندگی در روی قاره‌ها متفاوت است (کوکس و مور، ۱۳۸۱). جزایر دارای کارکرد اکولوژیک منحصر به فردی نسبت به اکوسیستم‌های مشابه خود در خشکی‌ها هستند، بسته بودن

یک جزیره تعداد گونه کمتری از منطقه‌ای در سرزمین اصلی خود خواهد داشت که دارای شرایط زیستی مشابه باشد. از آن جاکه یگانه میزان موفقیت سازگاری هادر موجودات زنده بقای آنها می‌باشد، انقراض هر گونه بدان معنی است که آن گونه سازگاری کافی را به دست نیاورده است. سازگار شدن به زندگی در یک جزیره به طور غیر معمولی مشکل است. در مرحله نخست، مهاجران به جزیره بخشی از جمعیت سرزمین اصلی را تشکیل می‌دهند که در اصل برای زندگی در آن جا سازگاری نیافرته‌اند. آن‌ها نمی‌توانند بالا فاصله با محیط زیست متفاوت جزیره خو بگیرند. ثانیاً اگر تعداد افرادی که به جزیره می‌رسند کم باشد، آن‌ها تنها بخشی از تنوع ژنتیکی جمعیت اصلی که انعطاف پذیری لازم برای کنار آمدن با مشکلات سرزمین مادری را به آن‌ها می‌بخشد، به همراه خود خواهند داشت. این پدیده‌ای است که برخی اوقات اصل موسسین نامیده شده است. بالاخره جمعیت‌های کوچک نسبت به تغییرات ژنتیکی تصادفی غیر سازگار یافته آسیب‌پذیری بیشتری دارند. از آن جاکه احتمال سازش گونه‌های تازه وارد با محیط زیست جزیره‌ای اندک است، یک جمعیت کوچک از چنین گونه‌ای می‌تواند به طور تصادفی منقرض گردد (کوکس و مور، ۱۳۸۱).

برای عدم حضور یک گونه در یک جزیره دلایل متفاوت و روشنی وجود دارد. ممکن است گونه مورد نظر نتوانسته باشد خود را به جزیره برساند. ممکن است به جزیره رسیده ولی قادر به استقرار در آن نبوده است. ممکن است در جزیره استقرار یافته ولی متعاقباً منقرض شده باشد و یا آن که ممکن است به سادگی شناس آن را نداشته که تاکنون به جزیره رسیده باشد. غالباً بسیار مشکل است که در هر مورد خاص دلیل حضور گونه‌ها را مشخص ساخت. در برخی موارد دیده شده است که بعضی از گونه‌های در یک مجمع الجزایر دارای پراکنش تکمیلی هستند ولی هرگز در یک جزیره با یکدیگر دیده نمی‌شوند. واضح است که در این مورد گونه‌های یاد شده با یکدیگر رقابت می‌نمایند.

۴-۲- فرصت‌های انتشار

ممکن است تازه واردین هنگام ورود به یک جزیره با مشکلات زیادی روبرو شوند ولی برای آن دسته‌ای که بتوانند این مشکلات را پشت سر بگذارند فرصت‌های تکاملی فراوانی به وجود می‌آید تا با محیط زیست جدید سازگاری پیدا کنند. این واقعیت‌ها از آن جا ناشی می‌شود که بسیاری از انگل‌ها، رقبا و شکارگران که با گونه‌ها به مقابله بر می‌خیزند در جزیره وجود ندارند. در نتیجه ممکن است برای زندگی در شرایطی سازگاری یابند که تا قبل از آن در اختیار آنان قرار نداشت. چنین فرصت‌هایی برای تغییر در عادات رفتاری یا تغذیه‌ای، فرصت‌های دیگری را برای موجود زنده به وجود می‌آورد تا با شیوه‌هایی جدید از طریق تغییرات تکاملی، سازگاری دائمی پیدا کنند. این فرایندها نیازمند زمان طولانی‌تری است. بنابراین غیر محتمل است که در جزایر اتفاق افتد که به آن اندازه بزرگ نباشد که از طریق فراهم نمودن یک محیط با ثبات بقای گونه‌های در حال تغییر را تضمین نماید. ولی اگر جزیره‌ای چنین شرایطی را فراهم سازد ممکن است برای اشغال آشیان‌های اکولوژیک موجود در آن جزیره، تغییرات تکاملی

چنانکه می‌توان انتظار داشت تقریباً تمامی جزایری که منزوی‌تر از بقیه هستند دارای تنوع گونه‌ای کمتری می‌باشند. به همین طریق تعداد پرنده‌گان زمین زی و آب شیرین و وسعت جزایر بیانگر رابطه بین تنوع و وسعت جزایر می‌باشد، ولی آنچه که در این مورد اهمیت دارد این واقعیت است که تنوع گیاهان گلدار سهمی در افزایش تنوع پرنده‌گان دارد. یکی از واضح‌ترین نتایج انزواجی جزایر از قاره‌ها فقدان کامل بسیاری از گروه‌های جانوری و گیاهی است. برای نمونه در جزایر هاوایی هیچ نمونه از ماهیان آب شیرین، هیچ نوع دوزیست بومی، خزنده و پستاندار (به جز یک گونه خفash) وجود ندارد (کوکس و مور، ۱۳۸۱).

۴-۳- دسترسی

برای آن که موجودی بتواند اقیانوسی را طی کرده و خود را به جزیره‌ای بررساند می‌بایست برای انتقال به وسیله آب یا باد سازگاری‌های ویژه‌ای یافته باشد. حضور موجودات زنده در جزایر بیشتر از آن که به توانایی سازشی آن‌ها برای زندگی در جزیره بستگی داشته باشد به قدرت انتشار آن‌ها برای رسیدن به جزیره وابسته است. این امر باعث می‌شود که تنوع موجوداتی که بالقوه می‌تواند به یک جزیره مهاجرت نمایند به شدت کاهش یابد. ولی عوامل متعددی می‌توانند به طور دقیق مشخص شوند که چند گونه می‌توانند به یک جزیره رسیده و در آن مستقر شوند یا این که چه میزان از تنوع در نهایت در یک جزیره قابل انتظار می‌باشد. از طریق مقایسه موجودات زنده در جزایر با اندازه‌های مختلف و با فواصل متفاوت از منبع انتشار آن‌ها و هم چنین مقایسه میزان توپوگرافی جزایر یا عرض جغرافیایی آنان چیزهای زیادی در مورد تعادل این فاکتورها و تنوع ارگانیک موجود در جزایر مشخص می‌شود. پراکنش به وسیله آب دریا سهم کوچکی را در توزیع گیاهان و جانوران داشته است و تخمین زده شده که تنها ۵ درصد از گونه‌های غیر بومی جزایر از این طریق وارد شده‌اند. علاوه بر این و آب یکی دیگر از شیوه‌های با اهمیت اسکان گیاهان در جزایر، حمل دانه این گیاهان در جهاز حاضمه پرنده‌گان می‌باشد. به طوری که تخمین زده می‌شود ۳۷ درصد از کل گیاهان جزایر هاوایی از این طریق به جزایر وارد شده‌اند (کوکس و مور، ۱۳۸۱).

۴-۳- آسیب‌پذیری

جمعیت‌های موجود در جزایر باید مانند سایر جمیعت‌ها قادر باشند تغییرات گاه به گاه محیط زیست را تحمل کنند. به چند دلیل زندگی در جزایر مخاطرات بیشتری از قاره‌ها دارد: زندگی در جزایر به چند دلیل مخاطرات بیشتری از قاره‌ها دارد؛ اول آن که آتش‌شان تأثیرات فاجعه‌بار و طولانی مدتی بر زندگی در برخی از جزایر بر جا می‌گذارد، چراکه در صورت فوران آتش شانسی برای فرار گونه‌ها وجود نداشته و در صورت انقراض یک گونه ممکن است استقرار مجدد آن گونه هرگز صورت نگیرد. از سوی دیگر در قاره‌ها انقراض تصادفی و موضوعی یک گونه به وسیله مهاجرت اعضای همان گونه از مناطق اطراف جبران گردد. از این رو

اصلی تا حدی در نتیجه اندازه کوچک جزایر است. (UN,2008) در ترکیب استثنایی جوامع حیات وحش جزایر باعث پیدایش یکی از مؤثرترین تنوری های این قرن گردیده است. در جغرافیای زیستی جزایر، روابط بین وسعت و گونه اساس این پیشگویی را فراهم می کند که در طی سالیان طولانی تعداد گونه های گیاهی و جانوری در جزایر به تعادل پویا دست یافته اند. این تعادل زمانی به دست آمده است که شمار گونه های وارد شده به یک جزیره (یا نوخ درون کوچی) با شمار گونه های منقرض شده (نوخ انقرض) برابر گشته است. به عبارت دیگر تعداد گونه های موجود در جزیره در حالت تعادل به وسیله دو نوخ درون کوچی و انقرض گونه های موجود در جزیره تعیین می گردد (مجتبیان، ۱۳۷۸). مک آرتور و ویلسون در ابتدا نشان دادند که چگونه وضعیت تعادل تعداد گونه های نوخ های استقرار و انقرض بستگی دارد. در ابتدا نوخ استقرار بسیار بالا می باشد، چرا که گونه های سریع الانتشار به سرعت و به راحتی فرا می رسند و غالباً آن ها گونه های جدیدی برای جزیره می باشند. با گذشت زمان تعادل بیشتری از مهاجرین به گونه هایی تعلق خواهد داشت که تا قبل ازین به جزیره رسیده و در آن استقرار یافته اند. بنابراین نوخ گونه های تازه وارد کاهاش می یابد. از طرف دیگر نوخ انقرض افزایش می یابد. این امر تا حدودی به این دلیل است که با افزایش گونه های تازه وارد خطر انقرض آن ها افزایش می یابد. از سوی دیگر با افزایش گونه های تازه وارد، جمعیت هر گونه به دلیل رقابت بین آن ها کوچکتر می شود (کوکس و مور، ۱۳۸۱). هر چه جزیره کوچکتر و از دیگر جزایر فاصله بیشتری داشته باشد، تعداد گونه های جزیره در حالت تعادل کمتر خواهد بود و بر عکس هر چه جزیره بزرگتر و به منابع دهنده گونه نزدیکتر باشد شمار گونه های جزیره در حالت تعادل بیشتر خواهد بود. البته این تنوری در مورد مطالعه زیستگاه های جدا افتاده در خشکی نیز مورد استفاده قرار گرفته است. (مجتبیان، ۱۳۷۸)

ممکن است تعدادی از گونه های موجود در هنگام ورود به جزایر، آشیان های اکولوژیکی را اشغال نمایند که وسیع تراز آشیان های اکولوژیک آن ها در سرزمین اصلی شان باشد، جایی که آن ها در اشغال این آشیان ها مجبور به رقابت با گونه های دیگر بوده اند. اگر گونه های در جزیره استقرار یابد که غذای آن مشابه غذای گونه مهاجر دیگری است که قبلاً به جزیره وارد شده، بین این دو گونه برای تصاحب غذا رقابت صورت می گیرد. این رقابت ممکن است به انقرض یکی از گونه های منجر شود یا این که موجب تغییرات تدریجی در روحان های غذایی گشته به صورتی که میزان رقابت بین آن ها کاسته شود. فرایند دوم که شامل جدایی زمانی و مکانی گونه های می باشد، بدان معنی است که هر گونه در به دست آوردن نیازمندی های خود تخصص یافته تر شده و از منابع محدود غذایی بهترین استفاده ممکن را به عمل می آورد. گاه ممکن است نوخ انقرض در برخی از شرایط به آن شدتی که مدل آرتورو ویلسون پیش بینی کرده افزایش نیابد. برای نمونه اگر جزیره ای فاقد فون و فلور باشد ممکن است در طی مراحل توالی تا رسیدن به وضعیت کلیماکس، گونه هایی به آن مهاجرت نمایند. در هر یک از این مراحل امکان دارد برخی از مهاجرین که در تلاش های قبلی خود نتوانسته

چشمگیری در گونه های تازه وارد به وجود آید (کوکس و مور، ۱۳۸۱). عدم حضور عناصر اصلی پوشش گیاهی که همان درختان هستند یکی از فرصت هایی است که معمولاً در جزایر به وجود می آید. معمولاً بذر درختان سنگین تر و بزرگتر از بذر سایر گیاهان بوده و نمی توانند فواصل دور را طی نمایند. در نتیجه ممکن است این آشیان اکولوژیک توسط سایر گونه ها پر شود. تغییرات مورد نیاز برای تبدیل یک بوته به یک درخت قابل توجه نیست و تنها متضمن یک بوته با ساقه های چوبی متعدد به بوته ای با ساقه های منفرد و بلند می باشد.

از طرفی حضور موجودات زنده در جزایر بیشتر از آن که به توانایی سازشی آن ها برای زندگی در جزیره بستگی داشته باشد، به قدرت انتشار آن ها برای رسیدن به جزیره وابسته است و این امر باعث می گردد که تنوع موجوداتی که به طور بالقوه می توانند به یک جزیره مهاجرت نمایند به شدت کاهاش یابد (کوکس و مور، ۱۳۸۱)، در واقع چون امکان مهاجرت به بیرون برای گونه های جزایر وجود ندارد انقرض یک گونه یک جای خالی در محیط زیست آن ها ایجاد می کند. هم چنین آب احاطه کننده جزایر هم به عنوان یک مانع در مسیر حرکت موجودات زنده به ویژه پستانداران بزرگ عمل می نماید. هم چنین به عنوان عاملی برای مهاجرت دیگر شکل های حیات نظری پرندگان و حشرات محسوب می شود. به خاطر مجزا بودن و محیط زیست منحصر به فرد جزایر، این پدیده های شفقت آور حداقل از زمان داروین به عنوان آزمایشگاه های طبیعی تکامل شناخته می شوند. (UN,2008)

گرایش دیگری که در گونه های جزیره ای دیده می شود از دست دادن مکانیسم های انتشاری است که آن ها را تا جزیره کشانده است. وقتی که موجودی بر روی یک جزیره قرار بگیرد توانایی برای انتشار با فواصل دور نه تنها ارزش چندانی ندارد بلکه ممکن است زیباتر نیز باشد. میوه بسیاری از گیاهان جزیره ای زوائد و کرک هایی را که به آن ها اجازه انتشار می داده است از دست داده اند. بسیاری از حشرات در جزایر بالهای خود را از دست می دهند. از دست دادن قدرت پرواز یا تحلیل بالهادر پرندگان نیز تا حدی ناشی از این امر و تا حدی به دلیل نبود شکارگران طبیعی در جزایر بوده است (کوکس و مور، ۱۳۸۱).

۳-۵- تنوری جغرافیای زیستی جزایر

یکی از مهم ترین ویژگی های انحصاری جزایر مربوط به پوشش گیاهی و جانوری خاص این مناطق است. گیاهان و جانورانی که در جزایر یافت می شوند اغلب یک مجموعه منحصر به فرد به نظر می رسد. منحصر به فرد از این نظر که در جای دیگری یافت نمی شوند. (UN,2008) روابط بین وسعت یک منطقه و تعداد گونه در هیچ جا مانند جزایر آشکار نیست (مجتبیان، ۱۳۷۸). تعداد گونه های موجود در هر جزیره به عوامل مختلفی بستگی دارد که این عوامل عبارتند از وسعت، پستی و بلندی، تنوع زیستگاه ها، نزدیکی به سرزمین اصلی، غنای گونه های سرزمین اصلی و هم چنین تعادل حاصل بین نوخ استقرار گونه های جدید و نوخ انقرض گونه های استقرار یافته (کوکس و مور، ۱۳۸۱). ظاهرآ توزیع نادرست جمعیت در جزایر در مقایسه با سرزمین

جزایر کوچک، تدارک نقشه‌های زیست محیطی و تهیه فهرست‌هایی از منابع طبیعی و زیستگاه‌های حساس دریایی و تنوع زیستی آن‌ها.
ب - توسعه تکنیک‌هایی برای ارزیابی و تعیین ظرفیت‌های جزایر کوچک تحت تعهدات والزامات مختلف رشد و توسعه و مضيقه‌ها و فشارهای منابع.

ج - تدارک طرح‌های متوسط و دراز مدت برای رشد پایدار که بر بهره‌بری متعدد و بسیار از منابع تأکید دارد، موارد و ملاحظات زیست محیطی را با طرح‌ها و روش‌های اقتصادی و بخشی ادغام می‌کند و اقداماتی را برای بقای کشاورزی و تنوع زیستی و حفظ گونه‌های در حال انقراض و برای زیستگاه‌های حساس دریایی، تعیین می‌نماید.

د - تعدیل تکنیک‌های مدیریت نواحی ساحلی مانند طراحی، تعیین و ارزیابی آثار زیست محیطی و به کارگیری سیستم اطلاعات جغرافیایی مناسب با خصوصیات ویژه جزایر کوچک با در نظر گرفتن ارزش‌های سنتی و فرهنگی مردم بومی سرزمین‌های دور افتاده (جزیره نشین).

ه - بازبینی برنامه‌های اصولی و بنیادی موجود و تعیین اطلاعات اصولی مناسب که لازمه اجرای مؤثر طرح‌های توسعه پایدار بوده از جمله بر هماهنگی‌های داخلی و اشتراک جوامع در اجرای طرح‌ها دلالت داشته باشد.

و - اجرای طرح‌های توسعه پایدار از جمله بازبینی و اصلاح اقدامات و روش‌های غیرپایدار موجود.

ز - طراحی و اجرای استراتژی‌های متقابل و منطقی براساس شیوه‌های احتیاط‌آمیز و پیش‌بینی شده، به منظور شناسایی آثار زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی ناشی از تعییرات آب و هوایی و بالا آمدن سطح آب دریاها و تدارک طرح‌ها و نقشه‌های مناسب و احتمالی.

ح - بهسازی تکنولوژی‌های زیست محیطی سالم برای توسعه پایدار در داخل جزایر کوچک که باعث توسعه کشورها می‌شود و تعیین تکنولوژی‌هایی که باید به علت تهدیدها و خطراتی که برای اکوسیستم‌های اصلی مربوط به جزایر دارد، مستثنی شود.

چون مردمان ساکن جزایر کوچک کشورهای در حال توسعه نمی‌توانند نیازهای تخصصی و حرفه‌ای را تأمین نمایند، آموزش توسعه و رشد و مدیریت هماهنگ نواحی ساحلی باید مورد هدف قرار گیرد تا گروه‌هایی از مدیران، اهل فن، مهندسان و طراحان نواحی ساحلی ایجاد گردد که قادر باشند به تکمیل و ادغام عوامل زیادی که باید در مدیریت هماهنگ ساحلی مورد توجه قرار گیرد، پردازنند. مصرف کنندگان منابع باید برای بکار بستن راهبردهای حمایتی و مدیریتی و نیز اجرای قوانین مربوط به جرمیه آلوهه کنندگان و حمایت از آموزش کارکنان آماده شوند. سیستم‌های فرهنگی باید در جهت رفع این گونه نیازها و برنامه‌های خاص آموزشی توسعه یافته مدیریت هماهنگ جزایرها اصلاح و تعدیل شود. نقشه‌ها و طرح‌های محلی باید در چرخه‌های فرهنگی در تمام سطوح منظور شود و سطح آگاهی‌های عمومی با مساعدت سازمان‌های غیر دولتی و جمعیت‌های ساحلی بومی افزایش باید.

ظرفیت کلی جزایر کوچک کشورهای در حال توسعه همواره محدود خواهد بود و بنابراین، ظرفیت موجود باید به منظور تأمین مؤثر نیازهای

بودند در جزیره استقرار یابند، آشیان اکولوژیک را خالی یافته و آن را اشغال نمایند. این تغییرات البته ممکن است منجر به انقرض برخی از گونه‌های در میان مهاجرین اولیه بشود (کوکس و کور، ۱۳۸۱).

۴- توسعه پایدار جزایر

دستور کار ۲۱ که در سال ۱۹۹۲ در اجلاس عمومی کنفرانس سازمان ملل درباره محیط زیست و توسعه به تصویب نمایندگان کشورهای مختلف جهان رسید را می‌توان مهم‌ترین راهنمای برای برنامه ریزی توسعه در سرزمین قلمداد نمود. بند ۱۷ این دستور کار به رشد و توسعه پایدار جزایر کوچک اختصاص دارد. مفاد این بخش شامل این موارد است: جزایر کشورهای در حال توسعه و جزایری که جوامع کوچک را تأمین می‌کنند پنهانه‌های جاذبی هم برای محیط زیست و هم برای رشد و توسعه هستند، هم چنین از نظر اکولوژیک ضعیف و آسیب پذیرند. اندازه کوچک، منابع محدود، پراکنده‌گی جغرافیایی و دور بودن از بازار، این جزایر را از لحاظ اقتصادی به مناطق محروم تبدیل می‌نماید. برای جزایر کوچک کشورهای در حال توسعه اقیانوس‌ها و محیط زیست دریایی از اهمیت استراتئیکی برخوردار بوده و منبع توسعه و رشد با ارزش آن‌ها را ایجاد می‌کند. دور افتادگی جغرافیایی آن‌ها به استقرار تعداد زیاد و قابل ملاحظه‌ای از گونه‌های گیاهان و جانوران متوجه و سبب می‌شود از تنوع زیستی بسیار زیادی برخوردار شوند. آن‌ها هم چنین کشاورزی متنوع و سازگار با محیط زیست جزیره‌ای و هماهنگ با علم و دانش و مدیریت صحیح منابع جزیره‌ای دارند. جزایر کوچک کشورهای در حال توسعه تمامی مسایل زیست محیطی و رقابت‌ها و مبارزه‌های نواحی ساحلی را به صورت متمرکز در یک ناحیه محدود دارند و نسبت به گرمای کره زمین و افزایش و بالا آمدن سطح آب دریاها بسیار آسیب پذیراند و با خطر از دست رفت قلمرو خاکی روبرو هستند. به همین دلیل تدبیر برای رشد و توسعه جزایر کوچک محدود است و رقابت‌ها و مبارزه‌های خاصی برای طراحی و اجرای رشد و توسعه پایدار در آن‌ها دیده می‌شود. جزایر کوچک کشورهای در حال توسعه باید با این رقابت‌ها و مبارزه‌ها بدون همکاری و مساعدت جوامع بین‌المللی مواجه شوند. این دستور کار هدف توسعه پایدار در جزایر کوچک را به شرح زیر بیان نموده است: کشورها خود را نسبت به شناسایی مشکلات مربوط به رشد و توسعه پایدار جزایر کوچک کشورهای در حال توسعه متعهد می‌دانند. برای این منظور رعایت نکات زیر ضرورت دارد: الف - اتخاذ و اجرای طرح‌ها و برنامه‌هایی برای حمایت از رشد و توسعه پایدار و بهره برداری از منابع دریایی و ساحلی از جمله تأمین نیازهای اساسی انسان، تداوم و بقای تنوع زیستی و بهبود کیفیت زندگی برای مردمان ساکن جزایر. ب - اتخاذ اقداماتی که جزایر کوچک را نسبت به غله مؤثر، ابتکاری و پایدار بر تعییرات زیست محیطی و تعدیل آثار و کاهش تهدیدهایی که در مورد منابع ساحلی و دریایی مطرح می‌شود، توانا سازد.

دستور کار ۲۱ از کشورهای متعهد اقدامات زیر را برای جزایر کوچک خواسته است: الف - بررسی خصوصیات ویژه زیست محیطی و رشد

- ۶- درویش زاده، علی ۱۳۶۶ جزایر قوسی چه مخصوصاتی دارند، مجله رشد زمین شناسی، شماره ۱۰: ۲۲: ۱۰-۲۵.
- ۷- سایت علمی جی رانک

http://Science_jrank.org/pages/3705/Island.html: 2008

- ۸- سایت علمی ویکی پدیا، <http://en.wikipedia.org/wiki/Island>: 2008
- ۹- سایت علمی ویکی پدیا، <http://en.wikipedia.org/wiki/artificial-island>: 2008

- ۱۰- عابدینی، مظہر و افتشین دانکار ۱۳۸۷ متابع گردشگری طبیعی جزیره هرمن، ماهنامه مسافران، شماره ۴۴: ۴۵ و ۴۵ (تبریز مرداد ۱۳۸۷) ۴۰-۴۵.

- ۱۱- کنفرانس سازمان ملل دریاره محيط‌زیست و توسعه ترجمه حمید طراوتی و اسیر ایافت، ۱۳۷۷، دستور کار، ۲۱، انتشارات سازمان حفاظت محیط‌زیست با همکاری برنامه عمران سازمان ملل متعدد، تهران.

- ۱۲- کوکس، کروستوف باری، ترجمه مظفر شریفی و همکاران، ۱۳۸۱، جغرافیای زیستی رویکرد اکولوژیکی و تکاملی، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.

- ۱۳- مجتبی نیان، هنریک، ۱۳۷۸، زیستگاههای آوارجات و حش، انتشارات سازمان حفاظت محیط‌زیست، تهران.

- ۱۴- معیری، مسعود، ۱۳۸۱ زمین شناسی (جهت استفاده داشت‌جویان رشت‌جغرافیا) چاپ دوم، دانشگاه اصفهان.

15- Bakus,Gerald J.,et.al.1994 Coral Reef Ecosystem.Rotterdam:A.A.Balkema.

16-Davis,Richard A.,ed.1994 Geology of Holocene Barrier Island System, New York:Springer-Verlag.

17- Staub,M.2006.Geological Society of America:Abstracts with Programs, Vol 38,No.7,p.375.

18- UN, Atlas of Ocean, 2008, URL: <http://www.oceansatlas.com/> servlet/CDServent? status.

بی‌نوشت

1-Atols

2-Islet

3-Key

4-Eyat

5-Continental ISLANDS

6-Oceanic Islands

7-Coral Islands

8-Artificial Islands

9-Microcontinental Islands

10-Barrier Islands

11-Sbduction

12-Hot spots

13-Nursery ground

فوری برای توسعه پایدار و مدیریت هماهنگ، بازسازی شود. در عین حال، مساعدت صحیح و کافی و مناسب از سوی جامعه بین المللی باید در مسیر تقویت تمامی منابع انسانی سوق داده شود که به طور دائم در اجرای طرح‌های رشد و توسعه پایدار، مورد نیاز است. تکنولوژی‌های نوینی که قادر به افزایش بازده و بهبود سطح قابلیت‌های منابع انسانی اندک است، باید در مسیر افزایش ظرفیت جمعیت‌های بسیار کوچک به منظور تأمین نیازهای ایشان به کار گرفته شود. توسعه و اجرای توسعه پایدار باید ترویج شود (کنفرانس سازمان ملل درباره محیط زیست و توسعه، ۱۳۷۷).

بنابراین اگر فعالیت‌های توسعه در جزایر با رعایت ملاحظات خاص صورت نگیرد زیستگاه‌های جزیره دچار آشفتگی و اختلال می‌شود و زمانی که زیستگاه جزیره دچار آشفتگی و اختلال شود نه تنها گونه‌های آندمیک بلکه تمام گونه‌های گیاهی و جانوری آن در معرض خطر قرار می‌گیرد. اغلب جزایر هم اکنون نیز نسبت به گذشته بیشتر در معرض تهاجم بیولوژیکی قرار دارند. وارد شدن مداوم گونه‌های اصلی، دسترسی سریع هوایی به جزایر دور افتاده و تجارت بین المللی این امکان را به وجود آورده است که تمام انواع گیاهان و جانوران به سهولت از قلمرو اولیه خود تا دور دست‌ها انتقال یابند. از طرفی پاکتراسی بی رویه پوشش جنگلی، چوبکشی و قطع بی رویه درختان برای سوخت، چرای بی رویه دام‌های غیر بومی که باعث املاحی پوشش گیاهی و فرسایش خاک می‌شود، شسته شدن خاک در جزایر کوچک، هرزآب و پسمانده سوم نباتی و کودهای مورد استفاده در کشاورزی و وارد شدن آن‌ها به آب‌های زیرزمینی و آلوده کردن آن‌ها از دیگر اختلالاتی است که می‌تواند در اثر فعالیت‌های توسعه ملاحظه نشده در اکوسیستم حساس و شکننده جزایر اتفاق بیفتد. (مجتبی نیان، ۱۳۷۸)

به طور خلاصه جزایر فرصت‌های منحصر به فردی برای مطالعه تکامل ایجاد می‌نمایند، جراحت وسعت کم و تنوع ناجیز فون و فلور آن‌ها امکان تغییرات تکاملی و انشقاق سازگار یافته را افزایش می‌دهد. از سوی دیگر زندگی در جزایر به شکل غیر متعارفی مخاطره‌آمیز است، بنابراین تعامل پیچیده‌ای بین مهاجرت، استقرار و انقراض به وجود می‌آید. تحلیل کمی این فرآیندها آغاز گردیده و نشان داده است که از این طریق ابزار جدیدی برای آگاهی یافتن از ساختمان اکوسیستم در جزایر و نیز در قاره‌ها فراهم گردیده است.

فهرست منابع

- بانک اطلاعات گردشگری، ۱۳۸۴
- بی‌نام، ۱۳۸۵، جزایر ایران شنگفت انگیزترین پدیده طبیعی؛ یاغی در دریا، مجله پیام دریا، شماره ۴: ۱۵۴-۲۷.
- بی‌نام، ۱۳۸۵، اجزای صدف‌های نایاب، پیام دریا، شماره ۲: ۱۵۴-۳.
- سپرچیل، راین و آلن لو ترجمه بهمن آقامی ۱۳۸۳، حقوق بین الملل دریاها، کتابخانه گنج دانش، چاپ دوم تهران.
- درویش زاده، علی، ۱۳۶۵، جزایر قوسی و انواع برخورده صفحات لیتوسفر، مجله رشد زمین شناسی، شماره ۴-۷.